

tastrofen på Scandinavian Star, ligesom den norske stat tilsvarende fornylig har bidraget til et mindesmærke i Oslo?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1028.

Svar (11/12 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er bekendt med, at den norske næringsminister på baggrund af et udvalgsarbejde med deltagelse af bl.a. Oslo Kommune, Oslo Havnevesen samt repræsentanter for den norske støttegruppe for efterladte og overlevende efter Scandinavian Star for nylig har besluttet at bevilge 2,6 mio. norske kroner til etableringen af et mindesmærke i Oslo Havn.

Jeg har forståelse for, at også danske overlevende og pårørende til de omkomne på Scandinavian Star kan have et ønske om, at der rejses et mindesmærke til minde om den tragiske ulykke.

Spørgsmålet om at rejse et mindesmærke for de omkomne fra branden på Scandinavian Star hører imidlertid ikke under Justitsministeriets ressortområde, ligesom Justitsministeriet ikke har bevillingsmæssig mulighed for at bidrage til etablering af et sådant mindesmærke.

Spm. nr. S 1059

Til finansministeren (2/12 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad er baggrunden for, at regeringen har skiftet kurs og nu forsvarer EU's finansministres beslutning om at se igennem fingre med, at Frankrig og Tyskland nu for tredje år i træk bryder EU's Stabilitets- og Vækstpagt, kan ministeren herunder forklare, hvad formålet med Stabilitetspagten er, når de fastlagte regler ikke bliver fulgt, og hvilken status må konvergenskriterierne i Stabilitetspagten fremover antages at have, er de en uforpligtende ledetråd eller gældende for de mindre nationer, men ikke for de større?»

Begrundelse

EU-landenes finansministre besluttede i sidste uge at afvise Kommissionens anbefalinger af at føre en stram kurs og straffe Tyskland og Frankrig for deres offentlige budgetunderskud. Kommissionens økonomikommisær, Pedro Solbes, udtalte i den forbindelse, at Kommissionen mente, at afgørelsen er i strid med EU-traktaten og Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionens modstand blev bakket op af Finland, Østrig, Spanien og Holland, men ikke af Danmark på trods af, at både statsministeren og finansministeren tidligere har været ivrige fortalere for at stille skarpe økonomiske krav op som betingelse for medlemskab af EU, og på trods af at politikere og økonomer (jf. bl.a. den svenske vicefinansminister Gunnar Lunds, CDU's Friedrich Merz' og euroekspert i Den Danske Bank, Niels Henrik Sørensens udtalelser til Ritzaus Bureau den 26. november 2003) er bredt enige om, at euroen er helt afhængig af en stram finansiel økonomisk disciplin. Den danske krone er med fastkursaftalen afhængig af euroen, og så længe Danmark fastholder denne sammenhæng, er vi til en vis grad i samme båd som euroen. Finansministeren udtalte til Politiken den 17. marts 2002: »Vi ønsker at være omfattet af de samme krav som eurolandene. Kronen er jo bundet til euroen, så det er helt afgørende for den stabilitet, der er om kronen, at man ved, at vi efterlever de regelsæt, der gælder«. Spørgeren ønsker svar på, hvordan ministeren nu kan forsvare, at to af de største lande i EU ikke overholder kravene. Hvad er formålet med at have et økonomisk samarbejde, når medlemslandene ikke overholder reglerne – og åbenbart heller ikke behøver at overholde – reglerne. Og hvilken status har konvergenskriterierne i Stabilitetspagten fremover. Så sent som i september d.å. (13. september 2003) udtalte Finansministeriet til Berlingske Tidende og Morgenavisen Jyllands-Posten, at Danmark støtter en stram fortolkning af Stabilitetspagten, og den 3. juni 2003 udtalte finansministeren til Ritzaus Bureau: »Det er nødvendigt, at man har en meget ansvarlig finanspolitik af hensyn til samarbejdet om den fælles valuta. Principielt skal alle lande behandles ens, og derfor bør Frankrig stilles overfor de samme krav som Tyskland og Portugal«. Spørgeren ønsker svar på, hvordan disse udtalelser stemmer overens med, at finansministeren nu mener, at »man er nødt til at anerkende, at man ikke kan ændre et lands økonomi på en nat«.